

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. Перник, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. А.иева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. А.иева Административно
наказателно дело № 20231720201105 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №23-1920-000010/12.06.2023г., издадено от началник Първо РУ към ОД на МВР – Перник, на Д. Р. Й. с ЕГН *****, са наложени административни наказания: глоба в размер 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 /шест/ месеца на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/, за това, че на 09.01.2023г., 11.31 часа, гр. Перник, ул. ***, управлявал МПС – лек автомобил „Хюндай И30“, с рег. №*****, негова собственост, което не е регистрирано по надлежния ред /регистрацията му е прекратена служебно на 20.12.2022г. по реда на чл.143, ал.10 от ЗДВП/ – нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДВП.

Срещу издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от Д. Й., с която моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят не е участвал лично. Пълномощникът му – адв. С.Д. пледира за отмяна на обжалваното наказателно постановление с мотив, че вмененото нарушение не е доказано от субективна страна, позовавайки се на задължителна съдебна практика по приложението на чл.175, ал.3 от Закона за движението по пътищата - Тълкувателно постановление №2 /05.04.2023г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, постановено по тълкувателно дело №3/2022г.

Административнонаказващият орган не изразява становище по жалбата. В съдебно заседание представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 09.01.2023г., 11.31 часа, в гр. Перник, свидетелят М. К. З. – ст. полицаи в група ООР към Първо РУ – Перник, и полицаи А. Б. Б., спрели за проверка на ул. *** водач на лек автомобил „Хюндай И30, с рег. №*****, движещ се в посока от ул. *** към Минен музей - Перник. След преглед на документите представени от него полицейските служители установили самоличността му – Д. Р. Й., ЕГН *****. При извършена служебна справка в информационните масиви на МВР установили, че същият е собственик на управляваното МПС, но регистрацията на последното е прекратена служебно на 20.12.2022г. на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП.

Във връзка с тези констатации срещу Д. Й. било образувано административнонаказателно производство със съставяне на акт за установяване на административно нарушение ГА №587964 от 09.01.2023г., като актосъставителят приел, че виновно е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал.1, пр.1 от ЗДвП. Непосредствено след съставянето му актът бил предявен на жалбоподателя, същият го подписал и приел връчения му препис. В съдържанието на акта било отразено, че няма възражения. Писмени такива не били депозираны в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Със съставянето на акта контролният талон към свидетелството за управление на водача бил иззет.

След запознаване с материалите по административнонаказателната преписка АНО констатирал признаци на извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, поради което на основание чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН прекратил административнонаказателното производство, образувано с акта по-горе, и изпратил материалите на съответния прокурор.

Въз основа на тях в Районна прокуратура – Перник била образувана преписка с №572/2023г. След анализ на съдържащите се в нея данни, с постановление от 12.05.2023г. прокурор при РП – Перник отказал образуване на наказателно производство за извършено престъпление от общ характер и прекратил преписката. Приел, че извършеното от Д. Й. формално изпълва обективните признаци на престъпния състав по чл.345, ал.2, вр. ал.1 от НК, но не са събрани доказателства деянието да е извършено виновно, с пряк умисъл, което изключва приложение на наказателна репресия срещу дееца. Изложил е и съображения и за по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Постановил препис от постановлението да се изпрати на АНО – началник сектор ПП при ОДМВР – Перник, предвид осъществяване състав на административно нарушение по Закона за движението по пътищата, с оглед евентуално реализиране административнонаказателна отговорност на Д. Й.

На 12.06.2023г., след получаване на препис от постановлението за отказ за образуване на досъдебно производство, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1-во от ЗДвП ангажирал административнонаказателна отговорност на Д. Й. за установеното нарушение по чл.140, ал.1 от с.з.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена като взе

предвид: показанията на свидетеля М. К. З., писмените доказателства – заверено копие на АУАН GA №587964 от 09.01.2023г., Постановление на РП – Перник от 12.05.2023г. за отказ да се образува досъдебно производство, писмо с рег. №УРИ 115800- 7358/10.07.2023г. от началник сектор ПП – ОДМВР – Перник с приложена към него справка „История на регистрация“ от АИС „Регистрация на МПС“ - МВР, изготвена на 06.07.2023г.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество се явява и основателна.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност съдът констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи законосъобразността на административнонаказателната процедура и обосноваващи незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Жалбоподателят е наказан за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП за това, че управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Наказването е осъществено след постановен отказ да се образува наказателно производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК.

При тези обстоятелства принципно не имало пречка на дееца да се ангажира административнонаказателна отговорност за това деяние, тъй като едновременно с признаците на престъплението по-горе, то осъществява и обективните признаци от състава на административното нарушение по чл. 175, ал.3, вр. чл.140, ал.1 от ЗДвП. Разграничителният критерий при конкуренция между наказателна и административнонаказателна отговорност в случаите, когато едно и също общественноопасно деяние е криминализирано като престъпление, но съществува и като административно нарушение, каквото е и управлението на моторно превозно средство, нерегистрирано по надлежния ред, е степента на обществената опасност на конкретното деяние.

По тази причина в хипотезата на чл.33, ал.2 от ЗАНН изводите на прокурора относно вината и степента на обществена опасност на извършеното деяние принципно не изключват възможността деецът да бъде наказан за същото деяние по административен ред за извършено от него административно нарушение. Именно по тази причина, прокурорът изрично е постановил препис от Постановлението за отказ да се образува ДП да се изпрати на началника на сектор ПП – Перник за преценка на основанията за реализиране на административнонаказателна отговорност на Д. Й. за извършено административно нарушение по чл.140, ал.1, предл.1 от ЗДвП. В такава хипотеза обаче, суверенно право на АНО е да прецени налице ли са основанията за наказване по чл.53, ал.1 от ЗАНН след извършване на самостоятелен анализ на доказателства по преписката, а при необходимост и след събиране на нови такива.

В конкретния случай от съдържанието на издаденото наказателно постановление не става ясно въз основа на кой акт същото е издадено. В обстоятелствената му част е посочено, че същото е издадено въз основа акт за установяване на административно нарушение № GA №587964 от 09.01.2023г, съставен от А. Б. - полицаи в 01 РУ - Перник, а в диспозитива на

постановлението, след наложените административни наказания, се съдържа запис: „Във връзка с Постановление на РП – Перник за отказ да се образува досъдебно производство №572/2023г. за реализиране на административнонаказателна отговорност на водача“. В действителност записът е некоректен, тъй като прокурорът е постановил изпращане на преписи от постановлението и материалите по преписка № 572/2023г. по описа на РП – Перник на компетентния административен орган не „за реализиране на административнонаказателна отговорност“ на водача, а с оглед преценка на основанията за това. От съдържанието на прокурорския акт става ясно, че образуването с цитирания по-горе АУАН административнонаказателно производство е било прекратено на основание чл.54, ал.1, т.9, вр. чл.33, ал.2 от ЗАНН, а материалите са изпратени в РП - Перник, където, както се посочи, е образувана цитираната прокурорска преписка.

След като първоначално образуването административнонаказателно производство е прекратено, то очевидно обжалваното наказателно постановление е било издадено в хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН - въз основа полученото постановление за отказ, макар това обстоятелство да не е намерило съответно отражение в съдържанието му. Вместо това е посочено, че НП се издава въз основа на АУАН, поставил началото на административнонаказателно производство, което междувременно е било прекратено.

Издаването на наказателно постановление едновременно въз основа на АУАН и въз основа прокурорски акт в хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН, както е означено в процесното, е недопустимо и представлява съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на наказания субект.

Основателни са и възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за несъставомерност на вмененото му нарушение поради недоказване на всички елементи от състава на административното нарушение, а именно вината. Доказателствената тежест в административнонаказателното производство лежи върху АНО.

В случая жалбоподателят е наказан като водач на МПС, негова собственост, за управление на същото след като регистрацията му е била служебно прекратена на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Следователно, уведомяването на собственика на превозното средство за служебно прекратената регистрация на автомобила му, макар да не е елемент от фактическия състав на прекратяването на регистрацията, е задължение на административния орган, имащо пряко отношение към субективния елемент на административното нарушение по чл.175, ал.3 от

ЗДвП. По този въпрос има задължителна съдебна практика - Тълкувателно постановление №2 /05.04.2023г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, постановено по тълкувателно дело №3/2022г., на което основава възраженията си и пълномощникът на жалбоподателя. Според даденото тълкуване на нормата на чл.175, ал.3 от ЗДвП не се наказва с предвиденото в нея административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДП, без за това да е уведомен собственикът на МПС. В мотивите на тълкувателния акт са изложени съображения, че знанието на собственика за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието, и че едва след узнаването на факта на прекратяването на регистрацията същият е длъжен да съобщи поведението си с дерегистрацията на МПС и с породените от нея правни последици, включително да може да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание, което е недопустимо. Незнанието за служебното прекратяване на регистрацията - резултат от неизпълнение на вмененото на административния орган задължение за това, се разглежда като фактическо обстоятелство, принадлежащо към състава на административното нарушение по чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП, изключващо както умисъл, така и небрежност у дееца.

Предвид даденото тълкуване на нормата, с оглед служебното начало и задължението да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина съдът изрично е изискал от АНО да представи доказателства за уведомяване на собственика за служебното прекратяване на регистрацията на автомобила му по чл.143, ал.10 от ЗДвП. В отговор по делото е получено писмо с приложена справка "История на регистрация", в която е отразено прекратяването на регистрацията /дата и основание/, но не са представени доказателства за изпълнение на установеното задължение за уведомяване за този факт от обективната действителност, поради което съдът приема, че такива не съществуват. АНО не е ангажирал и други доказателства, от които да може да се направи извод, че собственикът на автомобила е узнал за служебното прекратяване на регистрацията по какъвто и да е друг начин, различен от предвидения ред в чл.143, ал.10 от ЗДвП. Съгласно цитираното тълкувателно постановление, узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Такива не са ангажирани от АНО, върху когото лежи доказателствената тежест в процеса, което води до извод за несъставомерност от субективна страна на вмененото на жалбоподателя административно нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на обжалвания административнонаказателен акт, като издаден в нарушение на закона.

Предвид изхода на делото, право на разноси има жалбоподателят.

Разноси не се присъждат, тъй като не е доказал реално сторени такива /в приложеното пълномощно е отбелязано, че правната помощ се оказва безплатно/. Претенция за присъждане на разноси в хипотезата на чл.38, ал.2, вр. ал.1 от Закона за адвокатурата не е направена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.3, т.1 и т.2, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-1920-000010/12.06.2023г., издадено от началник Първо РУ към ОД на МВР – Перник, с което на Д. Р. Й. с ЕГН *****, с адрес гр. ****, на основание чл.175, ал.3, предл.1-во от Закова за движението по пътищата са наложени административни наказания: глоба в размер 200 /двеста/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 /шест/ месеца за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____